

keafstemning om det, og der var flertal for det indre marked.

Så må man stille det, synes jeg, relevante spørgsmål: Hører toldfrit salg hjemme i EU, når vi har besluttet, vi skal have et indre marked? Svaret er jo selvfølgelig, at man skal naturligvis ikke have toldfrit salg, når man har besluttet, at man vil gennemføre det indre marked. Det var der jo bred enighed om i 1991.

Der besluttede man også en lang overgangsperiode, for at man kunne omstille sig med hensyn til, der vil være nogen, der vil være ramt af, at den rigtige beslutning blev gennemført; det har der været viden om.

Der kan jeg sige, at der har vi fra Kristeligt Folkepartis side taget initiativ til at have en debat her i Folketinget om regionalpolitik. Og der var bred enighed om, at når man tog forskellige beslutninger fra statens side om, hvor lægger man uddannelsesinstitutioner, hvor lægger man kulturinstitutioner osv., at dér tænker man ud fra hele landet. Det var der bred enighed om fra Folketingets side. Så nogle af de beslutninger, der skal træffes, har vi allerede taget initiativ til at træffe.

Er der så nogen saglige argumenter for at opretholde et toldfrit salg? Ikke ud fra ønsket om at gennemføre det indre marked. Der er heller ikke nogen sundhedspolitiske argumenter for at opretholde det toldfri salg.

Det er klart, at ud fra den grundholdning, vi har, afviser vi alle de fremsatte forslag til vedtagelse. Vi kan overraskes over, at vi har skullet bruge så mange timer på denne debat. Det, der er brug for, er, at vi fører en aktiv regionalpolitik. Det er udfordringen!

Så vil jeg, når vi nu har en debat om det toldfri salg, benytte lejligheden til at takke økonomiministeren og rose økonomiministeren for den holdning, ministeren har givet udtryk for i EU-sammenhæng. Jeg er meget glad for, at ministeren har stået fast på det, som et meget bredt flertal blev enige om for 8 år siden. Det synes jeg er udtryk for en politisk troværdighed, som jeg gerne vil både anerkende og takke for.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu gør Kristeligt Folkeparti jo ofte meget ud af at forklare os alle sammen og vælgerbefolkningen, at Kristeligt Folkeparti er et midterparti og et kompromisparti, altså et parti, der ønsker at indgå kompromis'er, og at man skal bøje sig, at

man ikke skal stå så stejlt, det samarbejdende folkestyre, og jeg ved ikke hvad, osv., osv.

Derfor vil jeg gerne bede hr. Flemming Kofod-Svendsen om at forholde sig til det, der jo kan blive en kendsgerning på Berlin-topmødet, nemlig at der er en situation, hvor 14 lande bliver enige om, at det er en god idé at lave en overgangsperiode af hensyn til bl.a. beskæftigelsen og de praktiske følger, det får at afskaffe det afgiftsfri salg.

Mener hr. Flemming Kofod-Svendsen så, at det er i dansk interesse at sige til de 14 lande: Under ingen omstændigheder. Nej. Eller mener hr. Flemming Kofod-Svendsen, det er i dansk interesse at indgå i en dialog med de andre lande om et kompromis, der giver en kort overgangsperiode, og som samtidig tager hånd om de praktiske problemer, der er, også i forhold til de mennesker, som bliver kastet ud i arbejdsløshed på grund af bortfald af det afgiftsfri salg?

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Nu er vi jo i den faktiske situation, at der har været besluttet en lang overgangsperiode. Hele 8 år. Vi mener ikke, at denne overgangsperiode skal forlænges. Vi har også på sidste Økofinmøde bemærket, at der var nogle, som var for at få afsluttet den sag, og der var nogle, der vil forlænge den. Jeg mener, det er rigtigt, at når man har truffet en beslutning og der har været en lang overgangsperiode, så at fastholde den beslutning.

Hvis man nu forlænger det i et år eller to år, så kommer nogle, måske hr. Thulesen Dahl, igen og vil have det forlænget yderligere et år og et år. Overgangsperioden har været der. Der er nogle, der vil forlænge den, der er nogle, der siger: Nej, lad os få den sag ud af verden.

Jeg hører til dem, der mener, at vi skal få den sag afsluttet og så bruge energi bl.a. på udviklingen med Østeuropa. Det er jo et virkeligt afgørende EU-problem. Lad os få den her sag afsluttet og så fremover bruge kræfter på store, væsentlige ting.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er Kristeligt Folkeparti jo blandt de partier, der ofte forsøger at belære bl.a. Dansk Folkeparti om, at EU-samarbejdet er sådan et samarbejde, hvor man giver, hvor man tager, hvor man indgår kompromiser, og hvor det drejer